

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.1 Úvodní ustanovení

Článek 1 – Úvodní ustanovení

- i. S článkem, mocí a autoritou článku devadesát dva (92) Paktum De Singularis Caelum, také známé jako Covenant of The One Heaven (Smlouva Jednoho Nebe) tato prohlášení práva jsou současně známá jako Canonum De Ius Positivum, jsou tímto vyhlášena v původní podobě ucadského jazyka;a
- ii. Canonum De Ius Positivum představuje primární jeden (1) jediný a pravý kánon pozitivního práva s výjimkou Smlouvy Jednoho Nebe, všechny ostatní kánony, nároky a dohody prohlašující normy pozitivního za práva druhotné a nižší než Canonum De Ius Positivum jsou neplatné a to ab initio (od počátku);a
- iii. Tyto kánony pozitivního práva mohou být převzaty ve formě oficiálního dokumentu i v mluvené formě, aby reprezentovaly část jedné (1) kompletní řady dvaceti dvou kánonů práva známých současně jako Astrum Iuris Divini Canonum, také známé jako Živé tělo Božího práva a nejvyššího ze všech původních práv;a
- iv. Při souhrnném odkazu na tyto kánony pozitivního práva může být převzatá podoba jak v tištěném tak i v mluveném slově s tím, že máme na mysli tento úplný a přesný soubor práv jako jedno z nejvyšších původních práv;a
- v. V souladu s těmito kánony pozitivního práva si Společnost Jednoho Nebe, známá také jako Společnost Jednoho Nebe Společného Ducha, známá také jako Svatý Stolec Spojeného Ducha, známá také jako Svatá Společnost, vyhrazuje všechny práva;a
- vi. Protože všechna práva jsou vyhrazena, žádný překlad, kopírování, citace, publikace, registrace v části nebo v celku neznamená žádný převod nebo přechod těchto práv;a
- vii. Pokud je část nebo všechna tato práva prezentována nebo mluvena v jakémkoli jiném jazyce, než jsou oficiální jazyky Ucadia, může to být bráno jako překlad, ale nikoliv jako primární jazyk. Proto jakýkoliv druhotný význam naznačující nedostatek, nárokován jakékoli zrušení práva nebo jakýkoli jiný nedostatek slova v přeloženém jazyce bude ab initio (od počátku) neplatný;a
- viii. Při souhrnném odkazu na tyto kánony pozitivního práva lze také předpokládat, že primární a původní forma těchto kánonů spočívá jako nadpřirozený dokument zaregistrovaný nejprve v nebi a druhý fyzický dokument ve Velkém rejstříku ve veřejném záznamu Jednoho Nebe tady na Zemi. Proto, kdekoli je oficiálně a platná forma těchto práv přítomna ve fyzické podobě, je to v plné duchovní formě, z níž je odvozena duchovní síla a autentičnost;a
- ix. Nedovolte aby žádný muž, žena, duch nebo důstojníci nižší společnosti se nedostali do vážného zneuctění Božího - Stvořitelského práva, přirozeného práva a živého práva při popření platnosti těchto kánonů. Potom co byli varováni, před jakýmkoli činem v rozporu s těmito kánony, nebude mít žádný účinek a nebude platit jakékoli duchovní vzínání v rozporu s platností tohoto práva. Vše bude okamžitě vráceno tvůrci. Jak je psáno, staniž se.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.1 Úvodní ustanovení

Článek 2 – Pozitivní právo

Canon 1417

Žádný zákon není platný, nemá žádnou pravomoc, platnost nebo účinek, pokud není v souladu se souborem kanonických právních předcházejících těchto kánonům známými jako Astrum Iuris Divini Canonum v souladu s Paktum De Singularis Caelum.

Canon 1418

Pozitivní právo je právo uzákoněné muži a ženami prostřednictvím řádné autority v souladu s těmito kánony pro vládu společnosti. Protože pozitivní právo v konečném důsledku odkazuje na fyzické předměty a živé bytosti, lze říci, že všechna pozitivní práva jsou odvozené z přirozeného práva.

Canon 1419

Pozitivní právo nemůže zrušit, pozastavit ani změnit právo Přirozené. Totéž není možné u Božího práva.

Canon 1420

Veškeré pozitivní právo ustanovené s těmito kánony je dáno stanovami právnických osob v mezích jejich stanovené pravomoci. Žádné Pozitivní právo vydané v souladu s těmito kánony nesmí vytvářet ani měnit Boží, Přirozené nebo měnit Pozitivní právo.

Canon 1421

Pozitivní právo je ustanovené a nabývá platnosti, když je vyhlášeno v souladu s těmito kánony.

Canon 1422

Veškeré pozitivní právo může být definováno čtyřmi (4) základy zahrnující: Koncept, Princip, Provoz a Výsledek a devatenácti (19) primární systémy včetně církevního práva, života a etiky, potravin a drog, znalosti, závazků a dohod, vlastnictví a nástupnictví, peněz a obchodu, jazyku, civilizace a etiky, náboženství a posvátné texty, smlouvy, obřady a zvyky, posvátný úřad, božské svátosti a místo/čas.

Canon 1423

Když někdo odkazuje píše nebo mluví a pozitivním právu, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 3 – Rovnost

Canon 1424

Rovnost je aktivně vyjádřena jako přítomnost spravedlnosti, jednoty, klidu, slušnosti a rozumnosti v jednání a plnění povinností všech, kteří se hlásí k zastupování práva.

Canon 1425

Slovo rovnost je odvozeno od latinského aequatas, což znamená jednotost, nestrannost, poctivé jednání a klid mysli.

Canon 1426

Rovnost je aktivní demonstrace Zlatého pravidla těmi, kdo zastupují právo, tím že všichni jsou si pod právem rovni a podléhající právu.

Canon 1427

Když skončí rovnost, skončí i právo.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 4 - Spravednost

Canon 1428

Spravednost je vyjádřena jako nepřítomnost zaujatosti, zloby, osobního zájmu nebo predisponovaných názorů a aktivní přítomnost v jednání a povinnosti všech, kdo tvrdí, že zastupující právo.

Canon 1429

Slovo Spravedlnost pochází ze starověkého galského slova faire, což znamená „čin pozorování, střežení“ také horizontu nebo panoramatu.

Canon 1430

Absence pravdy je absencí práva.

Canon 1431

Ten, kdo to není schopen prokázat spravedlnost, postrádá charakter a čest být soudcem.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 5 – Jedinečnost

Canon 1432

Jedinečnost je základním rysem všech Objektů a Konceptů existence, přičemž každý Objekt a Dimenze je jedinečný díky tomu, že zaujímá jedinečný prostor a každý Koncept je jedinečný díky jedinečnému Pozorování a Vnímání.

Canon 1433

I když zákon může být stejný, žádná záležitost před ním je jedinečná, proto má každý muž a žena právo být slyšeni.

Canon 1434

Odmítnutí a souhlas jsou ukázkou uplatňování svobodné vůle. Odmítnutí je odmítnutí ze svobodné vůle schválit nebo přijmout akci nebo rituály.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 6 – Závislost

Canon 1435

Závislost je základním předpokladem existence, kdy existence a udržování jednoho objektu závisí na existenci jiných. Všechny objekty a koncepty existují v ko – závislém Vesmíru.

Canon 1436

V souladu s Přírozeným právem jsou všechny členové druhu Homo Sapiens do určité míry závislé na udržitelném soužití. Zatím co všichni členové druhu Homo Sapiens mají svobodnou vůli, proto mohou plně prokazovat svobodnou vůli ve formě úplné volnosti, což není možné v jakékoli společnosti bez anarchie.

Canon 1437

Když je aplikováno Pozitivní právo, kánon závislosti znamená to, že žádná Forma nemůže existovat v realitě nezávisle na souboru kánonu, který ji definuje. Žádná listina jakékoli společnosti proto neexistuje jako skutečně nezávislý zákon, i když se za něj prohlašuje, neboť soubor práva, který umožňuje sestavit formu ústavy, listiny nebo prohlášení, musí být v první instanci předchozí existence.

Canon 1438

Podle definice kánonu Závislosti zůstávají všechny společnosti, které používaly formu práva známou jako základní právo, také známé jako Římské právo, také známé jako Obecné právo, které jsou formou práva, ze které vytvořily své ústavy a prohlášení nezávislosti. Právo a závislé osoby v rámci nižšího Římského práva, bez ohledu na to, že mají jakoukoli tvrzenou nebo domnělou nezávislosti jsou závislé na této formě vyššího Božího práva.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 7 – Význam

Canon 1439

Význam je smyšlený termín pro definování kvality záměru nebo účelu. Odkud pochází časná definice „středního“ jako mít na mysli účel.

Canon 1440

Veškerý význam je definován sedmi (7) systémy a jedním (1) stavem bytí, jak je definováno kánony Božského práva předcházející tomuto kánonu, těchto sedm (7) systémů jsou: Klasifikace, Symboly, Sémantika, Prvky a Vlastnosti, Jazyk, Axiomy a Mysl. Jedním (1) stavem bytí je Jedinečné Kolektivní Vědomí.

Canon 1441

Všechny významy slov budou shromážděny v oficiálním Lexikonu Ucadia jako v jediném zdroji a odkazu.

Canon 1442

Jakýkoli význam, který není definován v souladu s právními předpisy přecházející tomuto kánonu, je automaticky neplatným od počátku jeho používání.

Canon 1443

Když někdo odkazuje, píše nebo mluví o „pravém významu“ nebo „významu“ bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 8 – Knosis

Canon 1444

„Knosis“ (Gnosis) je smyšlený termín, který znamená důvěru nebo spoléhání se na platnost jakékoli kvality nebo atributu formy založené na důkazu, důvodu nebo logice bez potřeby víry. Znalosti ve svém pravém smyslu slova znamenají kvalitu vlastnictví a projevování Knosis.

Canon 1445

„Poznat sám sebe“ znamená nejen učit se, ale také schopnost rozlišovat co je a co není Knosis. Knosis a Pravé vědění byly tedy vždy nepřitelem klamu a těch kdo záměrně zavádějí.

Canon 1446

Protože tyto kánony Božího práva a Přírozeného práva jsou dokázány pouze důkazem, rozumem a logikou. Skutečné pravidlo práva spočívá pouze v poznání, nikoli ve víře nebo v důvěře.

Canon 1447

Jakákoli definice, která se pokouší spojit opačné koncepty víry nebo víry s Knosis nebo Vědomím, je záměrně nepravdivá a zavádějící. V souladu s těmito kánony je každá taková definice automaticky zrušena.

Canon 1448

Jakákoli definice, která se pokouší naznačit negativní konotaci nebo vadný význam Knosis (Gnosis) ve prospěch víry a víry, je záměrně nepravdivá a se zavádějícím argumentem. V souladu s těmito kánony je jakoukoli taková definice automaticky neplatná.

Canon 1449

Když někdo odkazuje, mluví nebo píše o „Knosis“, „Opravdovém poznání“ nebo „Znalosti“ ve vztahu k právu bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 9 – Víra

Canon 1450

Termín Belief pochází z 16. století vynalazeného anglického slova Belie z latinského výrazu beo, který znamená „nabízet, dávat nebo žehnat“ a li (a litis) znamená „hádky, spor, soudní proces“ - odtud doslovný význam Belie je „nabízet, dávat nebo žehnat hádce nebo sporu“. Termín Belie zosobňuje falešnou, nemorální, odprnou a absutdní představu Qui Vult Decipiatur, což znamená „Kdo chce být klamán, ať je klamán“, čímž člověk nedokáže rozlišit pravdu od nepravdy, osvobodí lháře tím, že přijme lež jako pravdu.

Canon 1451

Víra není stejný význam jako víra. Slovo víra je přímo odvozena z latinských slov fae, faetum a okultní a nekromantické filozofie řízení osudů všech živých lidí tím, že je spojuje s Duchem a duší. Víra je smyšlená termín popisující přijetí víry.

Canon 1452

Víra nemá stejný význam jako Knosis nebo „Pravé poznání“ nebo „Důvěra“. Víra je založena na záměrné a vědomé nepravdě, klamu, podvodu, lžích, pomluv, falešné reprezentace, zkrasení a rozporu, zatím co Knosis nebo Pravé poznání je založené na Důkazu, Rozumu nebo Logiky.

Canon 1453

Víra nemá stejný význam jako rozdílnost názorů nebo spor o vnímání skutečnosti. Víra je podle definice záměrná a vědomá nepravda a podvod, lež, pomluva, falešné reprezanrace, zkraslení a rozpor, který je navržen tak, aby oklamal a obehnal člověka, aby byl okouzlen ve své víře. Proto jakýkoli argument na obranu Belief jako pouhého rozdílu v názorech nebo sporu je o vnímání samo o sobě Belie.

Canon 1454

Veškeré podřadné kanonické právo bývalého římského kultu a posvátné síly odmítající uznat svrchovanost posvátné Smlouvy Pactum De Singularis Cealum, jsou založeny na argumentech víry a nikoli na argumentech Důkazu nebo Pravdy. Proto všechny proklamované zákony těchto rebelů a psanců jsou nižší než tyto kánony.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 10 – Důvěra

Canon 1455

Důvěra je důvěra nebo spoléhání se na platnost nějaké kvality nebo atributu formy, která je pravdivá na základě zvyku nebo důkazu nebo víry. Důvěra je také nyní aplikována na formu správy a předávní práv, povinností a vztahů.

Canon 1556

Důvěra nemá stejný význam jako víra. Důvěra je smyšlený temín, který ze své podstaty neaplikuje potřebu důkazu nebo víry pro důvěru v něco, co je pravdivé, zatímco víra ve svém původním fiktivním smyslu znamená „povinnost naplnit svou víru v Boha“. Aby se spojily některé fiktivní modely reality založené na víře, byla definice důvěry záměrně a nepřesně vyložena.

Canon 1557

Protože tyto kánony Božského práva, Přírodního práva, Kognitivního práva a Pozitivního práva zahrnují důkaz a existenci všeho s potřebou důkazu i bez něj, lze správně uzavřít, že tyto kánony představují „dokonalou důvěru“.

Canon 1458

Když někdo odkazuje, mluví nebo píše o „Důvěře“, „Pravé důvěře“ nebo „Dokonalé důvěře“, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 11 – Skutečnost

Canon 1459

Skutečnost je fiktivní model existence postavený na formě a smyslu, který umožňuje míru jistoty a reprodukovatelnosti nezbytnou pro fungování Pozitivního práva. Ani absolutní skutečnost, ani absolutní pravda neexistující podle Přírodního nebo Božího práva, protože Vesmír Jedičného Kolektivního Vědomí závisí na existenci Paradoxu a Skutečnosti.

Canon 1460

Skutečnost umožňuje funkční model existence vylučující existenci Paradoxu a Skutečnosti.

Va fiktivní Vesmíru Skutečnosti, tedy v souladu s veškerým pozitivním právem existuje pojem pravdy a lze použít jistotu Logiky a Rozumu.

Canon 1461

Realita umožňuje rozpoznání existence utčítých pojmů považovaných za platné podle pozitivního práva, které neexistují podle Přírodního práva a Božího práva: Takové pojmy jako je Svoboda, Spravednost a Morálka neexistují v rámci Přírodního práva, ale jsou nedílnou součástí funkce civilizované společnosti podle Pozitivního práva.

Canon 1462

Všechny stanovy vyhlášené prostřednictvím platného Pozitivního práva ve skutečnosti fungují podle výkladu nikoliv podle domněnky.

Canon 1463

Všechny stanovy vyhlášené prostřednictvím platného Pozitivního práva ve skutečnosti fungují podle Logiky a Faktů nikoliv podle Paradoxů a Skutečnosti.

Canon 1464

Platnými pravidly pro konzistentní definici, která je v souladu s těmito kánony Pozitivního práva definované Astrum Iuris Divini Canonum a je od počátku automaticky neplatná.

Canon 1465

Definice alternativní Skutečnosti, která je v rozporu s těmito kánony Potitivního práva definované Astrum Iuris Divina Canonum a je od počátku automaticky neplatná.

Canon 1466

Forma, která nemůže prokázána, že ve skutečnosti existuje a nemá žádnou existenci v Právu.

Canon 1467

Když někdo odkazuje, píše nebo mluví nebo uvažuje o „Skutečnosti“ je to v souladu s těmito kánony Pozitivního práva, kterou definuje Astrum Iuris Divini Canonum a žádné jiné.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 12 – Normálnost

Canon 1468

Normálnost je fiktivní model Skutečnosti vytvořených z proklamovaných pravidel a standartů nazývaných Normy implikující morální dokonalost a správnost. Normální také znamená pravý, škatulka, neodchylující se nebo nelišící se od standartu.

Canon 1469

Jelikož normy práva nebo nárokové kánony práva nebo nárokové modely normality, které jsou v rozporu s těmito kánony, proto nemohou být považovány za normální, ale ve skutečnosti jsou abnormální.

Canon 1470

Tyto současné kánony jsou brány jako Normy a žádné jiné.

Canon 1471

Když někdo odkazuje píše nebo mluví o „Normách“, „Normální“ nebo „Normálnitě“, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 13 – Morálka

Canon 1472

Morálka je fiktivní referenční rámec aplikovaná na skutečnost týkající se formy a smyslu, který rozlišuje mezi činy a rituály, které jsou považovány za dobré, pozitivní a správně a které jsou považovány za špatné.

Canon 1473

V souladu s Božským právem, Přírozeným právem a Kognitivním právem je Morálka jedinečnou kvalitou pro Pozitivní právo.

Canon 1474

Civilizace v průběhu historie sdělují společné atributy ve svých systémech morálky, které považují určité činy nebo rituály za špatné. Nejvýznamnějším je vražda jiného člena druhu. Nicméně rozdíly mezi systémy morálky se výrazně liší v kompletním rozsahu a povaze akcí nebo rituálů považované za špatné, nemorální a nemravný.

Canon 1475

Jakýkoli čin nebo rituál považovaný za špatný, nemravný, zlý nebo správný, dobrý a morální v souladu s morálkou a s morálním kánonem je prostřednictvím stanov vydaných podle pozitivního práva a nemůže být prohlášována za Boží právo nebo za Přírozené právo.

Canon 1476

Jakýkoli zákon odvolávající se na morálku, který si nárokuje Boží právo nebo Přírodní právo, je automaticky neplatný, a to od počátku.

Canon 1477

Protože žádný muž, žena nebo osoba si nemohou nárokovat vyšší morální osobnost než Božský Stvořitel, a protože veškerá moc a autorita byla udělena Božstvím prostřednictvím Pactum De singularis Caelum, žádný muž, žena ani osoba nemá vyšší morální osobnost než Společnost Jednoho Nebe.

Canon 1478

S výjimkou posvátných sedmi (7) prohlášení Ucadia, posvátné smlouvy Paktum De Singularis Caelum a těchto kánonů je jakýkoli nárok, status nebo prohlášení jakéhokoli muže, ženy nebo osoby, že má vyšší morální autoritu nebo morální osobnost než Společnost Jednoho Nebe, tímto od počátku neplatné, tudíž bez právní platnosti a existence.

Canon 1479

Když někdo odkazuje, píše nebo mluví o „Morální dokonalosti“, „Morálnosti“ nebo „Morální osobnosti“, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

Canonum De Ius Positivum

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 14 – Důkaz

Canon 1480

Důkaz je prokázání nebo přeložení jednoho nebo více faktů nebo důkazů na podporu Argumentu, založeného na rozumu a logice. Důkaz proto nezávisí na víře nebo důvěře.

Canon 1481

Protože tyto kánony Božského zákona, Přírodního práva, Kognitivního práva a Pozitivního práva komplexně dokazují Božské právo, Přírodní právo a Pozitivní právo stojí jako nejvyšší důkaz práva, proti jakýmkoli jinými nárokům nižšího práva.

Canon 1482

Odepřením pravého důkazu je právní omyl. Jakékoli popření nadřazeného důkazu těchto kánonů je automaticky chybou v právu.

Canon 1483

Jakékoli tvrzení, že právo nepřipouští žádný důkaz proti tomu, co předpokládá, je nepravdivé.

Canon 1484

Důkaz bude platný, pokud nebude prokázán opak. Proto při absenci jakékoli zpochybnění jakékoli důkazu, který je stejný nebo větší než tyto kánony všichni muži, ženy a osoby souhlasí s tím, že tyto kánony jsou jediným pravým a jediným právním řádem.

Canon 1485

Když někdo odkazuje, píše nebo mluví o „Důkaz“, „Skutečném důkazu“ nebo o „Úplném důkazu“, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.

I. Úvodní ustanovení

1.2 Pojmy

Článek 15 – Pravda

Canon 1486

Pravda je fiktivní koncept, původně znamená kvalitu neochvěvé věrnosti veliteli, příteli, zásadám, věcem a svým slibům. „Pravda“ ve své podstatě znamená být „čestný, důvěryhodný, upřímný nebo cnostný, ryzí a bez klamu“.

Canon 1487

Jak se některé podřadné entity v průběhu historie pokoušely instalovat a udržovat svůj chytrý model skutečnosti, že význam „Pravda a Pravdivý“ byl zkažený tak, aby znamenal fakta, přesná a souhlasná s normou nebo pravidlem ovládající entity, bez ohledu na rozum, argument nebo logiku. Proto byla „Pravda“ zcela oddělena od konzistentního cnostného chování k pouhému dodržování norem a pravidel, bez ohledu na to, zda taková pravidla byla záměrně klamná a zkorumpovaná.

Canon 1488

Vzhledem k původnímu a základnímu významu slova „Pravda a Pravdivý“ je být „prostý klamu a lsti“, jakékoli definice, které se pokoušejí naznačit pravdu nebo pravdivost, aby umožnily dodržování zkorumpovaných standartů, jsou podřadná pravidla, která postrádají rozum a logiku, a proto se automaticky stávají nulitní a podřadné.

Canon 1489

Protože tyto kánony Božského práva, Přírodního práva, Kognitivního práva a Pozitivního práva jsou prokázána Důkazem, Rozumem a Logikou bez korupce nebo podvodu, pouze tyto kánony a žádné jiné nemohou být považovány za pravdivé a pravé.

Canon 1490

Pravidla, písmo nebo přesvědčení jakékoli muže, ženy nebo osoby, která se prohlašuje za pravdu nebo pravdivé v rozporu s těmito kánony, Božského práva, Přírodního práva, Kognitivního práva a Pozitivního práva, jsou automaticky neplatné, a to od počátku.

Canon 1491

Když někdo odkazuje, píše nebo mluví o „Pravdě, Pravdivosti“ nebo o „Absolutní pravdě“, bude to znamenat tyto kánony a žádné jiné.